

№1/2695-19

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

“ 02 “ აგვისტო, 2019 წელი
თბილისი

ქ.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის
მოსამართლე **ნიკოლოზ მარსაგიშვილმა,**
თამთა გაჩეჩილაძის მდივნობით,

სახელმწიფო ბრალმდებლის - **მ**-----,
ბრალდებულის ინტერესების დამცველი ადვოკატის - **ნ**-----,
თარჯიმნის - **მ**----- და
ბრალდებულ **ვ**-----

მონაწილეობით, არსებითი განხილვის ღია სასამართლო სხდომაზე განიხილა
სისხლის სამართლის საქმე ბრალდების გამო:

ვ----- (დაბადებული 1-----
საქართველოს მოქალაქე, პ/ნ 0-----, გან-
ქორწინებული, არასრული საშუალო განათლებით,
ნასა-მართლობის არმქონე, რეგისტრირებული - ქა-----
-----) მიმართ,
რომელსაც ბრალი ედება საქართველოს სისხლის
სამართლის კოდექსის 11¹, 151-ე მუხლის პირველი
ნაწი-ლით (ორი ეპიზოდი) გათვალისწინებული
დანაშაულებების ჩადენაში.

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ - ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

2019 წლის 04 მაისს, შინაგან საქმეთა სამინისტროს ქ-----
----- განყოფილებაში დაიწყო გამოძიება სისხლის
სამართლის №----- საქმეზე, ვ----- მიერ ყოფილი მეუღლის - ი-----
--- მიმართ სიცოცხლის მოსპობის მუქარის ფაქტზე, საქართველოს სის-ხლის
სამართლის კოდექსის 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული
დანაშაულის ნიშნებით.

პ----- ბრალდებულად დაკავებულ იქნა 2019 წლის 07 მაისს, 11 საათსა და 50 წუთზე. 2019 წლის 08 მაისს მას წარედგინა ბრალდება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილითა და 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენისათვის და თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2019 წლის 09 მაისის განჩინებით მას აღკვეთის ღონისძიების სახით შეერჩა გირაო 2000 ლარის ოდენობით, ოცდაათი დღის ვადაში შეტანის ვალდებულებით, პატიმრობით უზრუნველყოფით. ვინაიდან ბრალდებულის მიერ ვერ იქნა უზრუნველყოფილი დადგენილ ვადაში გირაოს შეტანა, მის მიმართ გირაოს უზრუნველყოფის მიზნით გამოყენებული პატიმრობა დარჩა ძალაში.

პ----- ბრალი ედება მასში, რომ მან ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში;

მანვე ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში;

ბრალდების შესახებ დადგენილებისა და სისხლის სამართლის საქმის მასალების მიხედ-ვით, პ----- მიერ ჩადენილი ქმედებები გამოიხატა შემდეგ გარემოებებში:

2019 წლის 4 მაისს, დაახლოებით 09 საათსა და 30 წუთზე, ქალაქ თბილისში, თ-----
-----ის კარის ზღურბ-ლთან პ-----
----- სიცოცხლის მოსპობით დაემუქრა ამავე საცხოვრებელ ბინაში მყოფ ყოფილ მეუღლეს - ი----- რომელსაც გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

ამ მოქმედებით პ----- ჩაიდინა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაული:

2019 წლის 4 მაისს, დაახლოებით 09 საათსა და 30 წუთზე, ქალაქ თბილისში, თ-----
-----ის კარის ზღურბ-ლთან პ-----
----- სიცოცხლის მოსპობით დაემუქრა ამავე საცხოვრებელ ბინაში მყოფ, ყოფილი მეუღლის შვილს - დ----- რომელთან ერთად ის წარსულში ეწეოდა ერთიან საოჯახო მეურნეობას. პ----- მუქარის შედეგად დ-----
-- გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

ამ მოქმედებით პ----- ჩაიდინა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაული:

დასკვნითი სიტყვის წარდგენისას **სახელმწიფო ბრალმდებელმა - მ-----**
- აღნიშნა, რომ ბრალდების მხარის მიერ სასამართლოში წარდგენილი და საქმის

არსებითი განხილვის სხდომაზე მხარეთა შეთანხმებით უდავოდ მიჩნეული მტკიცებულებებით გონივრულ ეჭვს მიღმა დასტურდება პ----- მიერ მისთვის ინკრიმინირებული ქმედებების ჩადენის ფაქტი. პროკურორმა ითხოვა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ორი ეპიზოდის ჩადენაში პ----- -- დამნაშავედ ცნობა და მისთვის სასჯელის დანიშვნა ბრალდებულის ნასამართლობისა და, აქედან გამომდინარე, დანაშაულის რეციდივის შემთხვევის გათვალისწინებით, **(2019 წლის 02 აგვისტოს სასამართლო სხდომის ოქმი).**

სასამართლოში საქმის არსებითად განხილვის სხდომაზე პ----- თავი სრულად ცნო დამნაშავედ წარდგენილ ბრალდებებში. ამასთანავე, დაცვის მხარის წარმომადგენ-ლებმა ბრალდების მხარის მტკიცებულებები მიიჩნიეს პ----- ათვის წაყენებული ბრალდების დამადასტურებელ უდავო მტკიცებულებებად. აღნიშნული გარემოებებისა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმის გათვალისწინებით, ადვოკატმა ნ----- იშუამდგომლა პ----- მიმართ ძირითად სასჯელად ჯარიმის ან საზოგადოები-სათვის სასარგებლო შრომის გამოყენების შესახებ, ხოლო სასჯელად ვადიანი თავისუფ-ლების აღკვეთის დანიშვნის შესახებ სასამართლოს მიერ გადაწყვეტილების მიღების შემ-თხვევაში, ადვოკატმა ითხოვა სისხლის სამართლის კოდექსის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწი-ლით გათვალისწინებული წესის გამოყენება და სასჯელის ნაწილის პირობით მსჯავრად ჩათვლა, რასაც დაეთანხმა ბრალდებულმა, **(2019 წლის 02 აგვისტოს სასამართლო სხდომის ოქმი).**

სასამართლომ შეაფასა წარმოდგენილი მტკიცებულებები და მიაჩნია, რომ პ----- ----- მიერ მისთვის ბრალად შერაცხული ქმედების ჩადენა, გარდა მისი აღიარებისა, უტ-ყუარად არის დადასტურებული საქმეზე შეკრებილ და ერთმანეთთან შეთანხმებულ იმ მტკიცებულებათა ერთობლიობით, რომლებიც მხარეთა მიერ მიჩნეულია პ----- ბრალდების დამადასტურებელ უდავო მტკიცებულებებად, კერძოდ:

- დაზარალებულ დ----- გამოკითხვის ოქმით, **(ს.ფ. 10-12);**
- დაზარალებულ ი----- გამოკითხვის ოქმით, **(ს.ფ. 4-6);**
- მოწმე ნ----- გამოკითხვის ოქმით, **(ს.ფ. 7-9);**
- მოწმე ნ----- გამოკითხვის ოქმით, **(ს.ფ. 22-25);**
- მოწმე დ----- გამოკითხვის ოქმით, **(ს.ფ. 30-31);**
- მოწმე დ----- გამოკითხვის ოქმით, **(ს.ფ. 141-143);**
- მოწმე მ----- გამოკითხვის ოქმით, **(ს.ფ. 146-148);**
- მოწმე მ----- გამოკითხვის ოქმით, **(ს.ფ. 151-153);**
- პ----- დაკავების ოქმით, **(ს.ფ. 36-41);**

- დაზარალებულ ი----- მონაწილეობით ჩატარებული საგამოძიებო ექს-პერიმენტის ოქმით, **(ს.ფ. 14-17),** რაც სხვა მტკიცებულებებსა და საპროცესო დოკუმენტებ-თან **(იხ. საქმის მასალები)** ერთობლიობაში უტყუარად ადასტურებს პ----- ----- მიმართ წარდგენილ ბრალდებას.

ამდენად, საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მე-13

მუხლის საფუძველზე მტკიცებულებათა შეფასებისას სასამართლო მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ ერთმა-ნეთთან შეჯერებული, ეჭვის გამომრიცხავი მტკიცებულებების ერთობლიობით უტყუარად დასტურდება პ----- მიერ მისთვის ინკრიმინირებულ ქმედებათა ჩადენის ფაქტი. კერძოდ, დადგენილია, რომ პ----- ჩაიდინა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული მარ-თლსაწინააღმდეგო და ბრალეული ქმედებები - **ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრების მიმართ სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში (ორი ეპიზოდი).**

სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის შესაბამისად, სასჯელის დანიშვნისას სასა-მართლო ითვალისწინებს დამნაშავის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს - ჩადენილი დანაშაულის მოტივსა და მიზანს, ქმედებებში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედებ-ათა განხორციელების სახეს, ხერხს, მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, დამნაშავის წარსულ ცხოვრებას.

როგორც ბრალდებულის პასუხისმგებლობისა და სასჯელის შემამსუბუქებელი, სასამარ-თლომ მხედველობაში მიიღო ის გარემოებები, რომ პ----- აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს, მან აგრეთვე ხელი შეუწყო სწრაფი მართლმსაჯულების განხორცი-ელებას.

კონკრეტული სახის სასჯელის დანიშვნის საკითხის გადაწყვეტისას სასამართლომ ასევე გაითვალისწინა ბრალდებულ პ----- პიროვნება და წარსული ცხოვრება, მის მიერ ჩადენილი ქმედების ხასიათი და სიმძიმე, მუქარის გამოხატვის ფორმა.

კერძოდ, სასამართლო ითვალისწინებს იმ ფაქტს, რომ პ----- მიერ დანაშაული ჩადენილია ოჯახის წევრების მიმართ, რაც სისხლის სამართლის კოდექსის 53¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად წარმოადგენს მისი პასუხისმგებლობისა და სასჯელის დამამ-ძიმებელ გარემოებას.

ამ გარემოებათა გათვალისწინებით სასამართლოს მიზანშეუწონლად მიაჩნია პ----- მიმართ ძირითად სასჯელად ჯარიმის ან საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომის გამოყენება.

ამასთან, ბრალდების მხარის პოზიციას იმის შესახებ, რომ პ-----, როგორც გან-ზრახი დანაშაულისათვის ნასამართლევ პირს, სასჯელი უნდა დაენიშნოს დანაშაულის რეციდივის გათვალისწინებით, სასამართლო არ იზიარებს შემდეგ გარემოებათა გამო:

გორის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 09 თებერვლის განაჩენით პ----- - ცნობილ იქნა დამნაშავედ სისხლის სამართლის კოდექსის 260-ე მუხლის პირველი ნაწი-ლით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და მიესაჯა 1(ერთი) წლით და 6(ექვსი) თვით თავისუფლების აღკვეთა, რომლის მოხდა

დაეწყო დაკავების დღიდან - 2015 წლის 25 ნოემბრიდან; მასვე, "ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ" საქართველოს კანონის საფუძველზე ხუთი წლის ვადით ჩამოერთვა ამ კანონით გათვალისწინებული უფლებები, გარდა საექიმო და ფარმაცევტული საქმიანობის, აგრეთვე - ავთიაქის დაფუძნების, ხელმძღვანელობისა და წარმომადგენლობის უფლებებისა, რომლებიც ჩამოერთვა 10 წლის ვადით, (იხ. ს.ფ. 51-54). ამ განაჩენით დადგენილი საპატიმრო სასჯელის შემდგომი მოხდისაგან მსჯავრდებული პ----- გათავისუფლდა შეწყალების აქტის - საქართველოს პრეზიდენტის 2----- განკარგულების - საფუძველზე, (ს.ფ. 55).

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 79-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, სასჯელისაგან გათავისუფლებული ითვლება ნასამართლობის არმქონედ.

სასამართლო ყურადღებას მიაქცევს იმ გარემოებას, რომ იმ შემთხვევებში, თუ განაჩენით დადგენილი სასჯელის აღსრულება უკვე დაწყებულია, როგორც პრეზიდენტის შეწყალების აქტის საფუძველზე სასჯელის შემდგომი მოხდისაგან გათავისუფლებული მსჯავრდებულის, ასევე (მაგალითად - შეწყალების აქტით) სასჯელისაგან გათავისუფლებული მსჯავრდებულის მიმართ დგება ერთი და იგივე სამართლებრივი შედეგი - მსჯავრდებული თავისუფლდება სასჯელის შემდგომი მოხდისაგან. ამასთან, სისხლის სამართლის კოდექსის 77-ე მუხლის მე-3 ნაწილისა და 78-ე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, ამნისტიის ან პრეზიდენტის შეწყალების აქტით ნასამართლობა შეიძლება მოეხსნას პირს, რომელსაც უკვე მოხდილი აქვს სასჯელი.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლოს მიაჩნია, რომ რადგან არ არსებობს სასჯელის შემდგომი მოხდისგან გათავისუფლების დეფინიციის დამდგენი, სისხლის სამართლის კანონის სპეციალური ნორმა, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 79-ე მუხლის მე-2 ნაწილით დადგენილი დანაწესი, კონკრეტულ შემთხვევაში, უნდა განიმარტოს ბრალდებულის სასარგებლოდ და პ----- მიჩნეულ იქნეს ნასამართლობის არმქონედ, როგორც სასჯელისაგან გათავისუფლებული პირი.

ერთობლიობაში ამ გარემოებათა გათვალისწინებით, დანაშაულის ორივე შემთხვევის გამო პ----- სასჯელად უნდა დაენიშნოს თვისუფლების აღკვეთა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული სანქციის - თავისუფლების აღკვეთა ვადით ერთ წლამდე - ფარგლებში და, ამავე კოდექსის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე, დანაშაულთა ერთობლიობის დროს საბოლოო სასჯელის განსაზღვრისას გამოყენებულ იქნეს სასჯელთა შთანთქმის პრინციპი.

ამასთანავე, ვინაიდან პ----- მიერ ჩადენილია განზრახ ნაკლებად მძიმე დანაშაულები, იგი აღიარებს დანაშაულს და ნასამართლობის არმქონეა, სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, მის

მიმართ სასჯელად დანიშნული თავისუფლების აღკვეთა უნდა ჩაითვალოს პირობითად.

სასამართლოს მიაჩნია, რომ პ----- მიმართ პირობითი სასჯელის გამოყენება, მისი პატიმრობაში ყოფნის ვადის გათვალისწინებით, სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნის განხორციელებას - სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავი-დან აცილებასა და დამნაშავის რესოციალიზაციას.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258-ე, 259-ე, 260-ე, 269-ე, 272-ე, 273-ე, 274-ე, 277-ე, 278-ე, 292-ე, 293-ე მუხლებით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. პ----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულების (ორი ეპიზოდი) ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად დაენიშნოს:
 - 1.1. სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის (ი----- მიმართ მუქარის ეპიზოდი) ჩადენი-სათვის - თავისუფლების აღკვეთა 8 (რვა) თვის ვადით, რაც, ამავე კოდექსის 63-ე მუხლის შესაბამისად, ჩაეთვალოს პირობითად;
 - 1.2. სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის (დ----- მიმართ მუქარის ეპიზოდი) ჩადენი-სათვის - თავისუფლების აღკვეთა 8(რვა) თვის ვადით, რაც, ამავე კოდექსის 63-ე მუხლის შესაბამისად, ჩაეთვალოს პირობითად;
2. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამი-სად, დანაშაულთა ერთობლიობის დროს საბოლოო სასჯელის დანიშვნისას თანაბარი სასჯელების შთანთქმის პრინციპის გამოყენებით, საბოლოოდ პ----- სასჯელად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 8 (რვა) თვის ვადით, რაც ჩაეთვალოს პირობითად და, ამავე კოდექსის 64-ე მუხლის საფუძველზე, გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 2 (ორი) წელი;
3. ბრალდებულის მიმართ მოქმედი აღკვეთის ღონისძიება - პატიმრობა - გაუქმდეს და პ----- დაუყოვნებლივ გათავისუფლდეს სასამართლო სხდომის დარბაზიდან;

4. პ----- სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს დაკავებისა და პატიმრობაში ყოფნის დრო - **2019 წლის 07 მაისიდან 02 აგვისტოს ჩათვლით**;
5. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 65-ე მუხლის შესაბამისად, მსჯავრდებულ პ----- დამატებით დაეკისროს მოვალეობა, გაიაროს ძალადობრივი და-მოკიდებულებისა და ქცევის შეცვლაზე ორიენტირებული სავალდებულო სწავლების კურსი;
6. პირობითი მსჯავრის გამოსაცდელი ვადის პერიოდში მსჯავრდებულის ყოფაქცევის კონტროლი და დახმარება დაევალოს საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს მმარ-თველობის სფეროში მოქმედი საჯარო სამართლის იურიდიული პირი - არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნული სააგენტოს ტერტიტორიულ ორ-განოს, მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით;
7. **ნივთიერი მტკიცებულება** - ლაზერული დისკი (ინახება თბილისის საქალაქო სასამარ-თლოს ნივთმტკიცებათა საცავში), რომელზეც ჩაწერილია საგამოძიებო ექსპერიმენტის ამსახველი ფოტოსურათები, - შენახულ იქნას საქმის შენახვის ვადით;
8. განაჩენი კანონიერ ძალაშია გამოცხადებისთანავე და ექვემდებარება დაუყოვნებლივ აღსრულებას;
9. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან 1 (ერთი) თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, თბილისის საქა-ლაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის მეშვეობით.

მოსამართლე:

ნიკოლოზ მარსაგიშვილი